

A. IN OUR CONFERENCE ATTEMPTS No. IV. (4).

THE M. P. V. D. CONFERENCE

MADRAS (1929).

பிரமாணத் தரட்டு

SCRIPTURAL TEXTS

ON

MARRIAGE ETHICS

COMPILED BY

U. P. Krishnamacharya of Benares,

From the Pandits' Essays, read at the Conference.

PRESIDENT:

Dewan Bahadur T. R. Ramachandra Iyer,

Advocate, Madras.

FORMERLY MEMBER OF COUNCIL OF STATE.

I Edition.

[As. 2.]

1929]

H

(All Rights Reserved by the publisher.)

196

श्रीरस्तु ॥

1929-ம் வருஷத்திய

சென்னைமாகாண வர்ணாச்சரமதர்ம மஹாலஸபை

பண்டித பரிஷத்தின்

பிரமாணத்திரட்டு.

1-வது டீகள்விக்குப் பதில்.

விவாஹம் ஸ்திரீகளுக்கு இன்றியமையாததோர் ஸம்ஸ்காரம்
சிது ருதுவாகிறதற்கு முன்தான் நடக்கவேண்டும்.

1. संवर्तः— उपायनोदितः कालः स्त्रीणामुद्वाहकर्मणि ।

तस्माद्भाष्टमः श्रेष्ठः जन्मतो वाऽष्टवत्सरः ॥

ஸ்திரீகளுக்கு விவாஹகாலமானது புருஷர்களுடைய
உபநயனகாலத்தை குறிப்பிடுகிறது. ஆதலால் கர்ப்பம் முதல்
எட்டாவது வயதிலாவது, ஜன்மம் முதல் எட்டாவது வயது
லாவது விவாஹம் செய்வது ச்ரேஷ்டம். (2. 11.) *

2. आश्वलायनः—

विधिना तु वरः कन्यां उद्दहेद्विधिवत्पुमान् ।

வரன் (ப்ராஹ்ம) விதியோடு கன்னிகையை விவாஹம்
செய்யவேணும். (16. 11.)

3. यमः— विवाहोपनयः स्त्रीणां— वैदिकइत्यते ।

உபநயனஸ்தானத்தில் ஸ்திரீகளுக்கு விவாஹம் வைதிக
ஸம்ஸ்காரம். (5. 11.)

* இந்த இலக்கங்கள் வியாஸபெழுதிய பண்டிதர்களின் பெயரைக்
குறிக்கும்.

4. யம:— விவாஹ்ஷோபநயனம் ச்ரீணாமாஹ பிதாமஹ: ।

தஸ்மாஹ்மாஹ்ம: ஶ்ரேஶ்ட: ஜந்மதொவாஶஶ்வத்ஸர: ॥

புருஷ்ணின் உபநயனகாலத்தில் ஸ்திரீகளுக்கு விவாஹம் செய்யவேண்டும் என்று பிதாமஹன் சொல்லியிருப்பதால் கர்ப்பம் முதல் எட்டாவது வயதிலாவது பிறந்ததுமுதல் எட்டாவதுவயதிலாவது விவாஹம்செய்யவேணும்(௫.8.5.11.15.)

5. வ்யாஶ்ரபாத:—

உபாயநொதீத: கால: ச்ரீணாமு஢்஢ாஹகர்மணி ।

ச்ரீணாமுபாயநஸ்தானே விவாஹ் மநுரத்ரவீத் ॥

ஸ்திரீகளுக்கு விவாஹகாலமானது புருஷ்ணின் உபநயனத்திற்குள்ள காலமாகும். ஸ்திரீகளுக்கு விவாஹமே உபநயன ஸம்ஸ்காரமென்று மனுவும் சொல்லியிருக்கிறார்.

(6.8.3.5.2.11.13.12.15.)

6. ஆபரீத்ஸ்வ:—

கர்மாஶ்டமேஷுத்ராத்ரணமுபநயீத் , கர்மாஶ்டாஶ்டேஷுத்ராத்ரணம் , கர்மாஶ்டாஶ்டேஷுத்ராத்ரணம் ।

கர்ப்பம் முதல் 7. 8. வயதுகளில் ப்ராஹ்மணனுக்கும், கர்ப்பம் முதல் 10. 11. சூத்ரீயனுக்கும், கர்ப்பம் முதல் 11. 12. வது வயதில் வைஸ்யனுக்கும் உபநயனம் செய்யவேண்டும். (13. 11.)

7. மநு:— பானித்ரஹ்ணமத்ராத்ரணம் கன்னிகை விஷயத்தில் தான்

நிலைபட்டிருக்கின்றன. கன்னிகையில்லாத ஸ்திரீவிஷயத்தில் வில்லை. (11. 9. 7. 2. 11. 4.)

8. ஶ்ரூதீ:— அஶ்வர்ப்ஷ் ப்ராஹ்மணமுபநயீத் ।

எட்டாவது வயதில் ப்ராஹ்மணனுக்கு உபநயனம் செய்யவேண்டும். (9. 7. 2. 11. 4.)

9. மநு:— கர்மாஶ்டமே து குரீவீத் ப்ராஹ்மணஸ்யொபநாயநம் ।

• கர்மாஶ்டேகாலேத்ராத்ரணம்: கர்மாஶ்டுத்ராத்ரணம் ॥

கர்ப்பம் முதல் 8-வது வயதில் ப்ராஹ்மணனுக்கும், பநிரோவது வயதில் கூத்திரியனுக்கும், 12-வது வயதில் வைச்யனுக்கும் உபநயனம் செய்யவேணும். (9. 11.)

10. स्मृति:—

विवाहस्त्वष्टवर्षायाः कन्यायास्तु प्रशस्यते ।

ஸ்திரீகளுக்கு விவாஹ ஸம்ஸ்காரம் எட்டாவது வயதில் உத்தமம். (9. 7. 2. 15. 11.)

11. वैखानसः, मनु:—

वैवाहिको विधिः स्त्रीणां संस्कारो वैदिकस्मृतः ।

ஸ்திரீகளுக்கு விவாஹஸம்ஸ்காரமே வேதமந்திரங்களால் செய்யத்தகுந்ததாகையால் அது வைதிக ஸம்ஸ்காரமாகும். (3. 5. 11. 16. 14. 13.)

12: दक्षः— विवाहयेदष्टवर्षा एवं श्रेयो नहीयते ।

எட்டு வயதுள்ள கன்னிகையை விவாகம் செம்கீற்தா னது குறைவை உண்டுபண்ணாது. (17. 16. 14. 15. 4.)

13. याज्ञवल्क्यः—

तूष्णीमेताः क्रियाः स्त्रीणां विवाहस्तु समन्वकः ।

விவாஹத்திற்கு முன் இளமையில் ஸ்திரீகளுக்கு ஏற்படும் ஸம்ஸ்காரங்களுக்கு மந்திரமில்லை. விவாஹ ஸம்ஸ்காரம் மட்டும் மந்திரபூர்வமானது. (15.11.16.4.)

14. शल्यपर्व—

असंस्कृतायाः कन्यायाः कुतो लोकास्तवानघ ।

புண்ணியனே! உன்னுடைய ஸம்ஸ்காரமற்ற கன்னிகைக்கு எந்த லோகம்? (16.11.15.4.)

15. वैखानसः—

पुत्राय च दुहित्रेच समानाब्राह्मणीक्रिया ।

वैवाहिकोविधिः स्त्रीणामौनायनिकः स्मृतः ॥

புத்திரனுக்கும் புத்திரிக்கும் ஸம்ஸ்காரங்கள் ஸமானம். ஆனால் ஸ்திரீகட்கு விவாஹ ஸம்ஸ்காரமே உபநயனம்.

2-வது கேள்விக்குப் பதில்.

குதுவிற்குப் பிறகு விவாஹம் நிஷித்தம்; செய்தால் பிதா, கன்னிகை, வரன், ஆகியவர்கள் பிரஷ்டர்களாவார்கள்.

1. आश्वलायनः—

अष्टवर्षा भवेद्वैरी पुत्रपौत्रप्रवर्धनी ।

எட்டு வயதுள்ளவள் கௌரீ. அவளை விவாஹம்செய்தால் புத்திரபௌத்திரர்களை விருத்திசெய்வாள். (16.11.4.15.)

2. आपस्तम्बः, संवर्तः—

अष्टवर्षा भवेद्वैरी नववर्षा तु रौहिणी ।

दशवर्षा भवेत्कन्या अत ऊर्ध्वं रजस्वला ॥

यमः— दशमे कन्यका प्रोक्ता द्वादशे वृषळी तथा ।

எட்டுவயதுள்ளவள் கௌரீ எனவும், ஒன்பது வயதுள்ளவள் ரோகிணி எனவும், பத்துவயதுள்ளவள் கன்னிகை எனவும், அதற்கு மேற்பட்டவள் ரஜஸ்வலை எனவும், பன்னிரண்டு வயதுள்ளவள் வீருஷி எனவும் ஏற்படுகிறது.

(6,8,5,4,9,7,1,2,11,14,15,15.)

3. संवर्तः, यमः, पराशरः—

प्राप्ते च द्वादशे वर्षे यदा कन्या न दीयते ।

तदा तस्यास्तु कन्यायाः पिता पिबति शोणितम् ॥

எந்த பிதா பன்னிரண்டுவயதிலும் கன்னிகையை விவாஹம் செய்துகொடுக்கவில்லையோ அவன் ஒவ்வொரு மாதத்திலும் அவளுடைய ரஜஸ் ஆகிற ரத்தத்தைப் பானம்செய்கிறான்.

(6, 5, 4, 1, 2, 11, 14, 15.)

4. संवर्तः- माताचैव पिताचैव ज्येष्ठभ्रता तथैव च ।

त्रयस्ते नरकं यान्ति दृष्ट्वा कन्यां रजस्वलाम् ॥

நாய், தந்தை, தமயன் மூன்றுபேரும் விவாஹம் செய்யாத கன்னிகையை ரஜஸ்வலையாகப் பார்த்துவிட்டால் நான்கு தந்தை அடைகிறார்கள்.

(6, 8, 5, 4, 2, 11, 14.)

5. बोधायनः—

दद्यात् गुणवते कन्यां नग्निकामेव शक्तिः ।

अपिवा गुणहीनाय नोपरुन्धात् रजस्वलाम् ॥

வஸ்திரம் தரிக்கபுத்தியுண்டான கன்னிகையைக் குண
வாணை வரன்பொருட்டுக் கொடுக்கவேண்டும். குணமற்ற
•வனுக்காவது கொடுக்கவேண்டுமேயல்லாது ரஜஸ்வலையை
வீட்டில் வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது. (6,5,11,14,15,12.)

6. बृहस्पतिः, आङ्गिराः, बृहद्यमः, लघुशातातपः, देवलः कात्यायनः—

पितृवेश्मनि या नारी रजस्तु समुपस्पृशेत् ।

भ्रूणहत्या पितुस्तस्याः सा कन्या वृषळी स्मृता ॥

सा कन्या वृषळी ज्ञेया तत्पतिर्वृषळीपतिः ।

•தகப்பன் வீட்டில் விவாஹமன்றி ருதுவானவள்
எவளோ அவள் வருஷனீ எனப்படுவாள். (அவள் விவாஹ
மன்றி ருதுவானதற்குக் காரணம் தகப்பனானதால்) தகப்பன்
ப்ரூணஹத்தி என்னும் தோஷத்தைப் பெறுவான். அப்
பெண்ணை அடைந்தவனும் வருஷனீபதி எனப்படுவான்.

(6, 3, 5, 4, 9, 2, 11, 12, 14, 15.)

7. स्मृत्यन्तरे याज्ञवल्क्यः—

पिता पितामहो भ्राता सकुल्यो जननी तथा ।

कन्याप्रदः पूर्वनाशे प्रकृतिस्थः परः परः ॥

अप्रयच्छन्समाप्रोति भ्रूणहत्यां ऋतावृतौ ।

பிதா பிதாமஹன் ப்ராதா ஸமான குலத்திலுதித்தவன்
தாயாதி இவர்கள் கன்னிகாதானம் செய்ய அதிகாரிகள்.
இவர்களில் முந்தியவர்கள் இல்லாவிடில் க்ரமப்படி பிந்தியவர்
கள்கொடுக்கலாம். அப்படிக் கன்னிகாபர்வத்தில் கொடுக்கா
விடில் ஒவ்வொரு ருதுவிலும் ப்ரூணஹத்திதோஷமடைவான்.

(6, 16, 8, 11, 5, 12, 4.)

8. अन्यत्रस्मृतौ—

सप्तसंवत्सरादूर्ध्वं विवाहं सार्ववर्णिकः ।

कन्यायाश्शस्यते राजन् अन्यथा धर्मगर्हितः ॥

அரசனே! எல்லா வருணத்தாருக்கும் ஏழாவது வயது முதல் விவாஹம் செய்பலாம். அது முதன்மை. இல்லா விடில் தர்மத்தினின்று நழுவினவனென்று தூஷிக்கப்படுவான். (16, 12, 11, 15.)

9. स्मृत्यन्तरे- या कन्या पितृसद्व्यस्था यदि पुष्पवती भवेत् ।

असंस्कृता पारत्याज्या न पश्येत्तां कदाचन ॥

பிதா வீட்டில் விவாஹமாகாதபெண் ருதுவாகிவிட்டால் அவள் தள்ளக் தகுந்தவள். ஒருபோதும் அவளை பார்க்கவும் கூடாது. (16, 11, 15, 9.)

10. संवर्तः- ज्योतिष्टोमातिरात्राणां शतं ज्ञातगुणिकृतम् ।

प्राप्नोति कन्यकां दत्त्वा होममन्वैश्च संस्कृताम् ॥

ஹோமம், மந்திரம் முதலிய ஸம்ஸ்காரத்துடன் கன்னிகையை விவாஹம் செய்துகொடுத்தால் ஜ்யோதிஷ்டோமம், ஆதிராத்திரம் முதலான யக்ஞபலன்களைக் காட்டிலும் ஆயிரம் மடங்கு பலனை அடைவான். (16, 12, 13, 4, 11.)

11. श्रीधरीये—

एकादशाद्वादारभ्य सतुनाभावलाभवेत् ।

ततस्तु वृषळी सा स्यात् साक्षतोनिर्यदिस्त्रियाः ॥

स भर्ता वृषळीनाथः गर्हितस्सर्वकर्मसु ।

பதினொராவது வயதுமுதல் ரஜஸ்வலை என்ற பெண் என்று சொல்லப்படுகிறது. அவள் அக்ஷத யோனியாய் இருந்தாலும் வ்ருஷ்ளீயாக ஆய்விடுகிறாள் அவள் பர்த்தாவும் வ்ருஷ்ளீபதியாக ஆய்விடுகிறாள். கருமங்களையும் நடத்த யோக்யதையற்றவள். (14.)

12. अङ्गिराः—

वृडळीफेनपीतस्य निश्वासोपहतस्यच ।

तासुचैवप्रसूतस्य निष्कृतिर्न विधीयते ॥

விருஷ்ளீயின் அதரபானம்செய்து அவளைஒரோபடுக்கையில் படுக்கச் செய்வதுமின்றி அவளிடத்தில் புத்திரனைப்பெறுபவன் எவனோ அவன் சுத்தியைப்பெறுவதற்கு ப்ராயச்சித்த மில்லாததால் விடுபடுவதற்கு வழியில்லை. (11, 16, 14, 15, 4)

13. **वृहथमः—**

अजाविको माहिषश्च तथाच वृषळीपतिः ।

वृणार्थेणापि तं स्पृष्ट्वा सवासा जलमाविशेत् ।

அஜாவிசன்விபசாரியின் புருஷன் விவாஹ மாகாத ரஜஸ்வலையானபெண்ணின் புருஷன் இவர்களைப் புல் துனியால் தொட்டாலும் அந்த சூணத்தில் உடுத்த வஸ்திரத் தோடு ஸ்னானம் செய்யவேண்டும். (11-15)

14. **वृहस्पतिः—**

वृषळीसंप्रहीता यो ब्राह्मणोमदमोहितः ।

सततं सूतकं तस्य ब्रह्महत्या दिने दिने ॥

எந்தப் பரம்மணன் மதமோகத்தால் வருஷளியைப்புணர் கிருளுே அவனை எப்போதும் தீட்டுவிடுவதில்லை. ப்ரும்மஹத்தி தோஷத்தையும் ஒவ்வொரு நாளும் பெறுகிறான். (15, 11)

15. **पैठिनसिः—**

अथ ऋतुमती भवति दाता प्रतिगृहीताच नरकं व्रजेत् ।

ரஜஸ்வலையைக் கொடுத்தால் கொடுத்தவன் வாங்கின வன் இருவரும் நரகத்தை அடைகிறார்கள். (15. 12, 11)

16. **पितामहः—**

प्रपितामहश्चेतिविष्टायां जायते । तस्मान्नाशिका देयेति ॥

ரஜஸ்வலையை விவாஹம் செய்தால் ப்ரபிதாமஹன் முதலிய வர்கள் மலத்தில் புழுவாக உண்டாகிறார்களென்றிருப்பதால் நக்னிகையை விவாஹம்செய்துகொடுக்கவேண்டும். (15, 12)

17. **वृहस्पतिः, अङ्गिराः—**

यस्तां विवाहयेत्कन्यां ब्राह्मणो मदमोहितः ।

असंभाष्यो ह्यपाङ्गतयः स विप्रो वृषळीपतिः ॥

सततं सूतकं तस्य ब्रह्महत्या दिने दिने ॥

எந்த பிரம்மணன் வருஷளியை மோஹம் கொண்டு விவாஹம்செய்துகொள்ளுகிருளே அவனுடன் ஸம்பாஷித்து வருவதும் அவனை பூங்கீதியில்சேர்த்து அவனுடன் சாப்பிட்டு வருவதும் கூடாது, ஏனெனில் அவன் வருஷளிபதியாகிறான்.

அவனை தீட்டு ஒருபோதும் விடுவதில்லை. அவன் ஒவ்வொரு நாளிலும் ப்ருமஹத்தி தோஷத்தைப் பெறுகிறான்.

(6. 8. 5, 4. 9. 11)

18. नारदः- यावन्तश्चार्तवस्तस्याः समतीयुः पतिं विना ।

तावत्यो भ्रूणहत्याःस्युः तस्य यो न ददाति ताम् ॥

கல்யாணமன்றியிருப்பவள் ருதுவாய்எதுவரையில் புருஷனை அடைகிறாளோ அதுவரையில் ஏற்படும் குற்றங்கள் அவள் தகப்பனைப் பற்றியிருப்பதால் அவள் தகப்பன் ப்ருணஹத்தி தோஷத்தைப் பெறுகிறான். (6, 5, 14, 11, 15)

19. वसिष्ठः- पितुःप्रमादात्तु यदीह कन्या वयःप्रमाणं समतीय दीयते ।

सा हन्तिदातारमवीक्ष्यमाणा कालातिरिक्ता गुरुदक्षिणेव ॥

தகப்பன் மோஹத்தால் விவாஹவயதை அதிக்ரமித்து பெண்ணை விவாஹம் செய்தானேயாகில் அவள் நினைக்காமல் தூலத்தை மீறிக் கொடுத்த குருவின் தகஷிணையப்போல் கொடுத்தவனைக் கெடுத்தாவிடுகிறான். (6, 5, 4, 12, 11, 16)

20. मरीचिः, माधवीये यमः—

गोरीं ददन्नाकपृष्टं वैकुण्ठं रोहिणीं ददन् ।

कन्यां ददन् ब्रह्मलोकं रौरवन्तुरजस्वलाम् ॥

எட்டுவயதுள்ள கௌரியை விவாஹம்செய்துகொடுத்தவன் நாகப்ருஷ்டம் என்கிற நல்லுலகத்தையும், ஒன்பதுவயதுள்ள ரோஹினியைக் கொடுத்தவன் வைகுண்டத்தையும், பத்து வயதுள்ள கன்னிகையைக் கொடுத்தவன் ப்ருமம் லோகத்தையும் பெறுவான்; அதற்கு மேல்பட்டவ்ளான ரஜஸ்வலையைக்கொடுத்தவன் நாகத்தை அடைகிறான்.

(15. 16. 11. 14. 2. 1. 7. 4 5 .8.)

21. वसिष्ठः- प्रयच्छेन्नशिकां कन्यां ऋतुकालभयात्पिता ।

ऋतुमत्यां हि तिष्ठन्त्यां दोषः पितरमृच्छति ॥

ருதுகாலம் நெருங்கிவிடுமென்கிற பயத்தால் பிதாவானவன் நக்னிகையாயிருக்கும்போதே கன்னியைத்தானம்செய்துவிடவேண்டும். ஏனெனில், அவள்ருதுவாகிவிட்டால் பிதாவைத் தோஷம் பிடிக்கிறது. (15, 16. 11. 8. 5. 4. 1. 2.)

22. वसिष्ठः- यावन्न लज्जिताङ्गानि कन्या पुरुषसन्निधौ ।

योऽन्यादीन्यवगूहेत तावद्भवति नमिका ॥

கன்னிகையானவள் புருஷர்கள்முன்பு வெட்கத்தால் தனது சரீரங்களை மறைத்துக்கொள்ள எதுவரையில் பிரயத் தனப்படவில்லையோ அதுவரையில் நக்னிகை எனப்படுவள்.

(8. 5. 4 1. 2. 11. 15. 16. 12)

23. यमः- दशमे कन्यका प्रोक्ता द्वादशे वृषळी तथा ।

பத்து வயதுள்ள பெண்ணுக்கு கன்னிகை என்று பெயர். பன்னிரண்டு வயதுள்ள பெண்ணுக்கு வ்ருஷளி என்று பெயர்.

(8)

24. मनुः- कालेऽदाता पिता वाच्यः ।

எட்டு வயதில் விவாஹம் செய்துகொடுக்காத பிதா வானவன் நிந்திக்கத்தக்கவன்.

(3, 5, 4, 11.)

25. गौतमः- प्रदानं प्रागृतोः । अप्रयच्छन् दोषी ॥

ருதுவுக்குமுன் விவாஹம் செய்யவேண்டும். அப்படிக்கொடுக்காவிடில் ப்ருஹ்மஹத்தி தோஷமுள்ளவன்.

(3,4,11.)

26. वसिष्ठः- यावच्च कन्यामृतवः स्पृशन्ति- ।

भ्रूणानितावन्ति हतानि ताभ्यां मातापितृभ्यामिति धर्मवादः ॥

விவாஹமாகாத பெண்ணுக்கு எவ்வளவு ருது உண்டாயிருக்கின்றனவோ அவ்வளவு ப்ருஹ்மஹத்தி தோஷங்களை தாய் தந்தைகள் அடைகிறார்கள் என்று தர்மச்சொல்.

(11, 16, 13, 9.)

27. शौनकः- रजस्वलाच या कन्या यदि स्याद्विवाहिता ।

वृषळी वार्षलेयस्स्यात् जातस्तस्यां सचैवहि ॥

கல்யாணமாகாத பெண் ரஜஸ்வலையாகிவிட்டால் அவளுக்கு வ்ருஷளி எனவும், அவளிடம் உண்டான பிள்ளைக்கு வ்ருளிபுத்திரனென்றும் பெயர்.

(4)

28. बृहस्पतिः-

युः करोत्येकरात्रेण वृषळीसेवनं द्विजः । °

समैक्षमुक् जपन्नित्यं त्रिभिर्वर्षैर्व्यपोहति ॥

த்விஜன் ஒரு இரவாவது வருஷீயை அடைந்திருந்
தால் அந்த தோஷம் தொலைவதற்கு மூன்று வருஷம்
முழுவதும் பிச்சை எடுத்துப்புசித்தும், விடாது ஜபம் செய்து.
கொண்டுமிருந்தால் மூன்று வருஷம் சென்று தோஷம்
விடும். (4, 11, 14.)

29. **बृहस्पतिः, बृहद्यमः—**

वृषळीगमनंचैव मासमेकं निरन्तरम् ।

इह जन्मनि शूद्रत्वं मृतः श्वाचैव जायते ॥

ஒரு மாதம் முழுவதும் வருஷீயை அடைந்தவன்
இந்த லோகத்தில் சூத்திரானாகவும், மறித்த பின் நாயாகவும்
பிறப்பான். (4, 16, 11, 15.)

30. **वेदव्यासः—**

यदि सा दातृवैकल्यात् रजः पश्येत् कुमारिका ।

भ्रूणहत्याश्च तावत्यः पतितः स्यात् तदप्रदः ॥

கன்னிகை தன்னை விவாஹம் செய்துக்கொடுக்கிறவர்
களுடைய அஜாக்கிரதையால் விவாஹமாகாமல் தன் ரஜஸ்ஸை
பார்த்துவிட்டால் அவளைக் கொடுக்கத்தகுந்த தகப்பன்
பெருணஹத்தி தோஷத்தை அடைவதோடு பந்தனாகிவிடு
கிறான். (4, 16.)

31. **मनुः— उत्कृष्टायाभिरूपाय वराय सहशाय च ।**

अप्राप्तामपि तां कन्यां तस्मै दद्यात् यथाविधि ।

ஜாதி, குலம் முதலியவைகளால் உயர்ந்தவனாகவும் ஸமான
ஜாதியில் பிறந்தவனாகவும் விவாஹத்திற்குரிய வயதுடையவனு
மான நல்ல வரன் கிடைக்குமாயின் கன்னிகை விவாஹத்திற்
குறிய வயதை பெறாதவளாயினும் அவ்வானுக்கு அந்த
க்ஷணமே விதிபூர்வமாய் கொடுத்துவிடலாம். (4, 11, 12.)

32. **व्यासः, महाभारते यमः—**

अतोऽप्रवृत्ते रजसि कन्यां दद्यात्पिता सकृत् ।

तस्मात्, विवाहयेत्कन्यां यावन्नर्तुमर्ह भवेत् ॥

इमां कन्यां प्रदास्यामि पितृणां तारणाय च ।
मम वंशकुले जाता पालिता वत्सराष्टका ॥

“எவ்வளவுக்குள் ருதுவாகாதவளாயிருக்கிறாளோ அவ்வளவுக்குள் தகப்பன் பெண்ணை விவாஹம் செய்துவைக்க வேண்டும்.” “என் வம்சத்திலுதித்த 8 வயதுள்ள இந்த கன்னிகையை பித்ருக்களுடைய உத்தாரணத்தின் பொருட்டு கொடுக்கிறேன்”

33. यमः— कन्या द्वादशवर्षाणि याऽप्रदत्ता गृहे वसेत् ।

भ्रूणहत्या पितुस्तस्याः सा कन्या वृषळी भवेत् ॥

எந்தப் பெண் பன்னிரண்டு வயது வரையில் விவாஹம் செய்துகொடுக்கப்படாமல் வளிக்கிறாளோ. அவள் தகப்பன் ப்ருணஹத்தியைப் பெறுவதோடும் அவளும் வருஷீயாக ஆய்விடுகிறாள். (9. 2.)

34. देवलः— पितृवेश्मनि या नारी चाप्रदत्ता रजस्वला ।

तस्या स्वामी न भवति केवलं जन्महेतुकः ॥

பெண் பிதாவின் வீட்டில் விவாஹம் செய்து கொடுக்காதபடி. சஜஸ்வலையாகிவிட்டால் தகப்பன் அவளுக்கு ஸ்வாமி யாகமாட்டான். கேவலம் பிறப்புக்குத்தான் அவள் ப்ரயோஜனம்.

35. विष्णुः— पितृगेहे तु या कन्या रजो दृष्ट्वा मृता यदि ।

शूद्रवत्तां च संस्क्रुयात् पिण्डदानं कृताकृतम् ॥

பிதாவின் வீட்டில் விவாஹமாகாத பெண் ருதுவாகி மறித்தால் மந்திரமில்லாமல் சூத்திர சவம்போல் எறிக்க வேண்டும். (9, 11.)

36. भारते— पितृगेहे तु या कन्या रजः पश्यत्यसंस्कृता ।

मासि मासि स्रवत्तस्याः पिता पिबति शोणितम् ॥

பிதாவின் வீட்டில் விவாஹமாகாமல் ருதுவாகிவிட்டால் ஒவ்வொரு மாதமும் அவள் தகப்பன் ரக்தத்தை பானம் செய்கிறான். (9)

37. “ याति कन्याप्रदाता तु स्वर्गलोके महीयते ।

रजस्वलाप्रदाता तु नरकं याति भारत ॥

பாதனே! கன்னிகையை விவாஹம் செய்துகொடுத்த பிதா ஸ்வர்க்கத்தை அடைகிறான். ரஜஸ்வலையை விவாஹம் செய்துகொடுத்தவன் நரகத்தை அடைகிறான்.

38. आपस्तम्बः—

दशवर्षा भवेत्कन्या अत ऊर्ध्वं रजस्वला ।

प्राप्ते तु द्वादशे वर्षे रजः स्त्रीणां प्रवर्तते ॥ ”

பத்துவயதுள்ள பெண்ணுக்கு கன்னிகை என்றும் அதற்கு மேல் ரஜஸ்வலை என்றும் பெயர். “ஸ்திரீகளுக்குப் பன்னிரண்டு வயதில் ரஜஸ் உண்டாகிறது.”

39. आपस्तम्बः— रातां पालीं... वर्जयेत् ।

ரஜஸ்வலைபான கன்னிகையை விவாஹத்தில் விலக்க வேணும். (11)

40. यमः— अष्टमे तु भवेद्द्वैरी नवमे नाग्निका भवेत् ।

दशमे कन्यका प्रोक्ता द्वादशे वृषळी तथा ॥

ஸ்திரீயை எட்டு வயதில் கௌரீ என்றும், 9வயதில் நக்னிகை என்றும், 12 வயதில் வ்ருஷலீ எனவும் கூறப்படுகிறது.

41. यमः— देशकालादिवैषम्यादधर्मोद्वाहसंशये ।

सदृश स भवे कन्यां नमिकामपि दापयेत् ॥

தேசகாலங்களுள் ஏதேனும் தொந்திரவு ஏற்படுமென ஸம்சயம் ஏற்படுமாயின் மனதிற்கொப்பின் வரன் கிடைக்கு மிடத்து நக்னிகையாயிருப்பினும் விவாஹம் செய்துவிடலாம்.

42. यमः— बालिशा या भवेत्कन्या गुणाढ्यो यदि लभ्यते ।

दद्यादप्राप्तकालोऽपि देशकालभयान्नरः ॥

வித்யை முதலிய நற்குணம் பொருந்திய வரன் எளிதில் கிடைக்குமாயின் அச்சமயம் கன்னிகை ரொம்பவும் சிறிய வளாக இருப்பினும் விவாஹம் செய்துவிடலாம். ஏனெனில் காலதேசங்களால் ஏதேனும் தொந்திரவு ஸம்பவிக்குமென்று

43. व्यासः स्कान्दे, काशीखण्डे—

कन्यां भुङ्क्ते रजः काले अभिः शशी लोमदर्शने ।
 स्तनोद्भेदे तु गन्धर्वः तत्प्रागेव प्रदीयते ॥
 दृश्यरोमा त्वपत्यग्री कुलघ्नोद्गतयौवना ।
 पितृघ्नाऽऽविष्कृतरजास्ततस्ताः परिवर्जयेत् ॥
 कन्यादानफलप्रेप्सुः तस्माद्दद्यादनग्निकाम् ।
 अन्यथा न फलं दातुः प्रतिग्राही पतेदधः ॥
 कन्यामभुक्तां सोमाद्यैः ददद्दानफलं लभेत् ।
 देवभुक्तां ददद्दातु न स्वर्गमधिगच्छति ॥

கன்னிகையின் ரஜஸ் காலத்தில் அக்னியும், ரோமமுண்டாகும் ஸமயத்தில் ஸோமனும், ஸ்தனமுண்டாகும் ஸமயத்தில் கந்தர்வனும் அனுபவிக்கிறானென சொல்லியிருப்பதால் அதற்கு முந்தியே விவாஹம் செய்யவேண்டும். ரோமமுண்டாகும் காலத்தில் விவாஹம்செய்தால் பிள்ளையைக் கொல்லுவவளும், ஸ்தனமுண்டாகும் ஸமயத்தில் விவாஹம்செய்தால் குலத்தைக் கெடுப்பவளும் ரஜஸ் உண்டாகும் ஸமயத்தில் விவாஹம் செய்தால் பித்ருக்களைக் கொல்லுவதுமாவார்களாகையால், அவர்களை விவாஹம் செய்யக்கூடாது.

கன்னிகாதான பலத்தை அடைகிறவர்கள் அந்நிகையான கன்னியைத் தானம் செய்யவேண்டும். இப்படிக் கொடாளிட்டால் பலனில்லை. ப்ரதிக்ரஹம் பண்ணுகிறவனும் கர்மங்களினின்றும் நழுவினவன். ஆகையால் முன்கூறிய தேவதைகளால் அனுபவிக்கப்படாத கன்னிகையைத் தானம் செய்தால் தானபலனை அடைகிறான். அப்படிக் கொடாளிடில் நல்லுலகத்தை அடையமாட்டான்.

44. कुलुकभट्टः— प्रदानकाले पिता तामददन् गह्यो भवति ।

கூறப்பட்டுள்ள விவாஹகாலத்தில் பெண்ணைக்கொடாத பிதா சிஷ்டர்களால் நிந்திக்கப்படுகிறான்.

3-வது கேள்விக்குப் பதில்.

கார்ப்பாதானம் (ருதுசாந்தி) ஓர் ஸம்ஸ்காரம்.
அது ருதுவாகி பதினாறு நாட்களுக்குள் செய்யத்தக்கது,
இல்லையேல் பாபம் ஸம்பவிக்கும்.

1. மனு:— ऋतुकालाभिगामी स्यात्स्वदारनिरतः सदा ।

पर्ववर्जं ब्रजैनां तद्वृत्तोरतिकाम्यया ॥

புருஷன் தனது தாரத்தில் ரொம்பவும் பற்றுற்றவனாய்
ருது காலத்தில் அவனை அவச்யம் அடையவேண்டும். பர்வ
நினம் நேரிட்டால் அடைவது கூடாது.

2. आपस्तम्ब:—

रजस्रः प्रादुर्भावात् स्नातां ऋतुसमावेशने उत्तराभिरभिमन्वयते ।

ரஜஸ் கண்டு ஸ்நானம் செய்த பிறகு ருதுகாலத்தில்
ஸமாவேசன மூத்தரங்களாலடையவேண்டும்.

3. बोधायन:— चतुर्थ्या स्नातायां निशायामलंकृतशयने अभिमन्वयते ।

ஸ்நானம் செய்த 4-வது நாள் இராத்திரி அலங்கரித்து
மந்தரபூர்வமாக அடையவேண்டும்.

4. बोधायनः, पराशर:—

ऋतुस्नातां तु यो भार्या स्वस्थस्सन्नोपगच्छति ।

घोरायां भ्रूणहत्यायां युज्यते नात्र संशयः ॥

ருதுஸ்நானம் செய்த பெண்டரை எவன் ரோகமற்றவ
னாயிருந்தும் அடையவில்லையோ அவன் மஹத்தான ப்ருண
ஹத்தியை அடைவானென்பதில் ஸந்தேகமில்லை.

5. बोधायन:—

चतुर्थीप्रभृत्याषोडशीमुत्तरामुत्तरां युग्मां उपैति प्रजानिश्रेयस

मृतुगमनमित्याचार्यः ।

ருதுஸ்நானம் செய்த நாலாம் நாள் முதல் பதினாறு
நாளும் இரட்டைப்பட்ட நாளில் அடைந்தால் நல்ல பிள்ளை
களை அடைந்து ச்ரேயஸ்ஸாக இருக்கலாமென்று ருது கம
னத்தை போதாயனசார்யர் சொன்னார் (3, 7, 11.)

2. कात्यायनः—

अनिमित्ततया विप्रः पत्नीमृतुमर्ता त्यजन् ।

भ्रूणहत्यामवाप्नोति प्राजापत्यं च कारयेत् ॥

காரணமன்னியில் எந்த விப்ரன், ருதுவான பெண்டி
ரைப்புணராமலிருக்கிறானே அவன்ப்ருணஹத்திதேவதைத்
பெறுகிறான். பிராஜாபத்தி பிராயச்சித்தத்தையும் செய்ய
வேண்டும். (3, 11.)

7. कात्यायनः—

ऋतुस्नातां द्विजो भार्या व्रतश्राद्धविवर्जितः ।

स्वयं च रोगरहितः यभेत् सन्तानकाम्यया ॥

ரோகமில்லாத த்விஜன் ஸந்தானத்தை அடையவேண்டு
மென்ற எண்ணத்தோடு விரதம், சிரத்தம் பர்வதினங்க
ளில்லாத ருதுநாளில் ருதுஸ்நானம் செய்த பெண்டரை
அடையவேண்டும். (3, 11.)

8. बोधायनः—

ऋतौ न गच्छेत् यो भार्या नियतां धर्मचारिणीम् ।

नियमातिक्रमे तस्य प्राणायामशतं स्मृतम् ॥

எவன் சுத்தமுள்ளவனும் தர்மத்தை அனுஷ்டிக்கிற
வருமான தன் மனைவியை ருதுகாலத்தில் அடையாமலிருக்
கிறானே அவனுக்கு நூறு பிராணாயாமம் விதித்திருக்கின்றன.
(11, 3.)

9. आश्वलायनः—

गर्भाधानं द्विजः कुर्यात् ऋतौ प्रथम एव हि ।

चतुर्थदिवसाद्धूर्ध्वं पुत्रार्थी दिवसे समे ॥

த்விஜன் முதல்ருதுகாலத்திலேயே கர்ப்பாதானம் செய்ய
வேண்டும். ருதுஸ்நானம் செய்த நான்காவது நாள் முதல்
16நாளான் புத்திரன் அடைய இச்சையுள்ளவன் இரட்டைப்
படை நாளில் அதைச் செய்யவேண்டும். (5, 11.)

10. व्यासः— व्याधितो बन्धनस्थो वा प्रवासेष्वथ पर्वसु ।

वृद्धां बन्ध्यामसृक्वृत्तां मृतापत्यामपुष्पिणीम् ॥

कन्यासूम् बहुपुत्रांश्च अगच्छन् नैव दोषभाक् ।

வியாதியுள்ளவனுக்கும் பந்தத்திலகப்பட்டுக்கொண்டவனுக்கும், வெளியூரிலிருக்கிறவனுக்கும், பர்வகாலத்திலும், யௌவனகாலத்தைத் தாண்டின வயதுள்ளவனுக்கும், மண்டிக்கும், எப்பொழுதும் ரக்தத்தை உடையவளுக்கும், அடிக் கடி பிள்ளைகளைச் சாகக்கொடுக்கிறவளுக்கும், புஷ்பவதீ ஆகாதவளுக்கும், அனேகம் பெண்பிள்ளைகளைப் பெற்றவளுக்கும், ருதுகாலத்திலடையாமற்போனால் தோஷம்கடையாது. (16.)

11. शौनकः, बोधायनः—

प्रथमार्तवसंयुक्तां दोषहीनामनातुराम् ।

उपयच्छेत् द्विजः कन्यां शान्तिं कृत्वा विधानतः ॥

ஆதுரமில்லாதவளும், தோஷமில்லாதவளும், முதல் ருதுவை அடைந்தவளுமான மனைவியைத் தவிஜன் முறைப்படி ஹோமாதிகளைச் செய்து அடையவேண்டும். (9, 11.)

12. वाल्मीकिः—

ऋतुरूतां सतीं भार्यामृतुकालाविरोधिनीम् ।

योऽतिवर्तेत दुष्टात्मा यस्यार्योऽनुमते गतः ॥

பதிவிரதையாயும், ருதுகாலத்திற்கு விரோதமில்லாத வளாயுமிருக்கிற ருதுஸ்நானம் செய்த மனைவியை எவன் அடையாமலிருக்கிறானோ அவனுடைய பாபம் எனக்கு வரும் என்று பரதர் கௌஸல்யையிடம் சபதம் செய்கிறார். (9)

13. स्मृतिसमुच्चये—

गर्भाधानमकृत्वा तु कन्यां विप्रोऽधिगच्छति ।

प्रायश्चित्ती भवेत्सोऽपि वृषळीगमने यथा ॥

எந்த விப்ரன் கர்ப்பாதானத்தைச் செய்யாமல் பெண்ணை அடைகிறானோ, அவன் வருஷளீகமனத்திற்குள்ள பிராயச சித்தத்தைப் பெறுகிறான். (9)

14. कात्यायनः— तामुदूह्य यथर्तुं प्रवेशनम् ।

அவளைக்கலியாணம் செய்து ருதுகாலத்தில் சேரவேணும்.

15. देवलः— स्वयं दारान् ऋतुस्तीतान् स्वस्थश्चेत् नोपगच्छते ।

भ्रूणहत्यां समाप्नोति गर्भं प्राप्तं विनाशय सः ॥

ரோகாதிகளால் பாதிக்கப்படாதவன் ருதுஸ்நானம் செய்த தன் பார்வையை அடையாதபோனால், ஏற்படக் கூடிய கர்ப்பத்தை நாசம் செய்து ப்ருணஹத்தி தோஷத்தைப் பெறுகிறான். (1, 2, 11, 14, 15.)

16. **ஶுஹ்ஸ்பதி:-** ऋतुकालाभिगमनं पुंसां कार्यं प्रयत्नतः ।

ருதுகாலத்தில் பிரயத்தினப்பட்டாவது மனைவியை அடையவேண்டியது புருஷர்களின் கடமை.

17. **வோதாயன:-**

ऋतुस्नातां तु यो भार्या सन्निधौ नोपगच्छति ।

पितरस्तस्य तन्मीसं तस्मिन्नेतसि शेरते ॥

எவன் ருதுகாலத்தில் மனைவியை அடையவில்லையோ அவனுடைய ரேதஸ்ஸில் பிதுருக்கள் அந்த மாஸம் முழுவதும் கிடப்பார்கள். (2, 11.)

18. **வீக்சானச:-**

अथ त्रिरात्रमृतौ मलवद्वासाः स्नानाञ्जनादीनि वर्जयेत् ।

ऋतुरात्रयो द्वादश भवन्ति । षोडशेल्याचक्षते ।

प्रथमास्तिस्त्रो न गम्याः चतुर्थ्यामृतुसङ्गमनम् ॥

பிறகு ருதுவில் மூன்று தினங்கள் நியமத்தோடிருக்க வேண்டும். ருது ராத்திரிகள் பன்னிரண்டாம். சிலர் பதினாறென்பார்கள். முதல் மூன்று தினங்கள் சம்பந்தங்கூடாது. 4-வது தினத்தில் ருதுஸங்கமனம் சொல்லப்பட்டது. (11)

19. **ஜைமிநியே-
गर्भाधानमृतौ ।** ருதுகாலத்தில் கர்ப்பாதானம். (11)

20. **ஹிரண்யகேஷி-
चतुर्थ्यां स्नातायां प्रयतवस्त्रामलंकृतामिति चतुर्थ-
रात्रिः गर्भाधानकालः ।**

ருதுஸ்நானம் செய்த நான்காம் தினம் ராத்திரி தான் கர்ப்பாதானம். (11)

21. **வாசனேய:-
तामुदूह्य यथर्तुप्रवेशनमिति ऋतुकालएव तत्कालउक्तः ।**

ருதுஸ்நானம் செய்த நான்காம் தினமீரவில் தான் கர்ப்பாதானம். 3

22. आश्वलायनः— ऋतौ षोडशतिक्रमं विना कार्यम् ।

ருதுவான் பதினாறு நாட்கள் தாண்டாமல் கர்ப்பாதானம் செய்யவேண்டும்.

23. देवलः— ऋतौ नोपैति यो भार्यामनृतौ यश्च गच्छति ।

तुल्यमाहुस्तयोः पापं न योनौ यस्य सिञ्चति ॥

ருது காலத்தில் மனைவியை அடையாதவன், ருதுகாலம் தாண்டி அடைகிறவன் இருவருக்கும் தோஷம் சமம். (11)

24. मनुः— वाच्यश्चानुपयन्पतिः ।

ருதுகாலத்தில் மனைவியை அடையாதவன் நிந்திக்கத் தகுந்தவன். (4, 11.)

25. पराशरः—

ऋतुस्नाता तु या नारी भर्तारं नोपसर्पति ।

सा मृता नरकं याति वैधव्यं च पुनः पुनः ॥

ருதுஸ்நானம் செய்த பெண்டிர் புருஷனைக் கூடாளாயின் நரகமடைவதுமின்றி, அடிக்கடி வைதவ்யத்தையும் பெற்று வருகின்றாள். (4,13,11)

4-வது கேள்விக்குப் பதில்.

புத்திபூர்வக பாபத்திற்குப் பிராயச்சித்தம் விதிக்கப்படவில்லை.

தவறுதலாகச் செய்யப்பட்டு, பச்சாத்தாபமுண்டானால் அத்தகையவர்கட்கே பிராயச்சித்தம் விதிக்கப்பட்டதாகும்.

1. अङ्गिराः— अकामतः कृते पापे प्रायश्चित्तं न कामतः ।

அபுத்திபூர்வமாகச் செய்த பாபத்திற்கு பிராயச்சித்தமே பொழியப் புத்திபூர்வமாகச் செய்வதற்குப் பிராயச்சித்தம் கிடையாது. (4, 16, 11)

2. बृहदारितः—

कृतपापे यस्य पुंसः पश्चात्तापोऽनुजायते ।
 प्रायश्चित्तन्तु तस्यैव कर्तव्यं नेतरस्य तु ॥
 जातानुतापस्य भवेत् प्रायश्चित्तं तथोदितम् ।
 नानुतापस्य पुंसस्तु प्रायश्चित्तं न विद्यते ॥
 नाश्वमेधफलेनापि नानुतापी विशुध्यति ।
 तस्माज्जातानुतापस्य प्रायश्चित्तं विधीयते ॥
 यः कामतो महापापं नरः कुर्यात् कथञ्चन ।
 न तस्य शुद्धिर्निर्दिष्टा तस्माम् पापं न कारयेत् ॥

பாபத்தைச் செய்பவன் பச்சாத்தாபத்தை அடைகிறவ
 னால் அவனுக்குப் பிராயச்சித்தத்தால் சுத்தியுண்டு. பச்சா
 த்தாபத்தையடையாதவனுக்குப் பிராயச்சித்தம் கிடையாது.
 பச்சாத்தாபத்தை அடையாதவன் அச்வமேத பலத்தாலும்
 கூட பாபத்தைப் போக்கடிக்க முடியாது. ஆகையால்
 தாபத்தை அடைந்தவனுக்குத் தான் பிராயச்சித்தமுண்டு.
 புத்தியூர்வமாக மஹாபாபங்களைச் செய்யக்கூடாது அப்ப
 டிக்குச் செய்தால் மீளும் வழி கிடையாது. புத்தியூர்வமாக
 இல்லாது செய்தால் பிராயச்சித்தங்களால் சுத்தியுண்டு.
 இல்லாவிடில் பிராயச்சித்தத்தால் சுத்தி இல்லை. ஆகையால்
 பாபத்தைச் செய்யக்கூடாது.

3 व्यासः— प्रायश्चित्तरपेत्येनो यदकामकृतं भवेत् ।

तस्मादकामतः पापं प्रायश्चित्तेन शुध्यति ॥

அபுத்தியூர்வமாகப் பாபத்தைச் செய்கிறவனுக்குத்தான்
 பிராயச்சித்தத்தால் சுத்தியுண்டு. (5,2.)

4. कृष्णामृतमहार्णवः—

कृते पापेऽनुतापो वै यस्य पुंसः प्रजायते इति ।

பச்சாத்தாபத்தை அடைகிறவர்களுக்குச் செய்த பாபத்
 திற்குச் சுத்தியுண்டு. (5)

5. छागलेयः, स्मृतिसमुच्चये—

प्रायश्चित्तमकामानां कामावाप्तौ न विद्यते ।

पश्चात्तापवतां नृणां प्रायश्चित्तं विधीयते ॥

அபுத்தி பூர்வமாகச் செய்தவர்களுக்கும் பச்சாத்தாபத்தை அடைந்தவர்களுக்கும் தான் பிராயச்சித்தத்தால் சுத்தியுண்டு. இல்லாவிடில்லை. (2)

6. जाबालिः— अकामकृतपापानां ब्रुवन्ति ब्राह्मणा व्रतम् ।

அறியாமல் செய்த பாபத்திற்குத்தான் பிராம்மணர்கள் பிராயச்சித்தம் விதிப்பார்கள். (2)

7. बोधायनः—

ऋषयो निष्कृतिं तस्य वदन्यमतिपूर्वके ।

मतिपूर्वं व्रतस्तस्य निष्कृतिर्नोपलभ्यते ॥

ரிஷிகள் அபுத்தி பூர்வமாகச் செய்தவர்களுக்குத்தான் பிராயச்சித்தத்தால் நற்கதியுண்டென்றும், புத்தி பூர்வமாகச் செய்கிறவர்களுக்கு ஒருநாளும் நற்கதி கிடையாதென்றும் சொல்லுகிறார்கள்.

5-வது கேள்விக்குப் பதில்.

புருஷன் தன் வயதைவிட குறைந்த வயதுள்ள பெண்ணையே விவாஹம் செய்யவேண்டும். புருஷன் வயதைவிட அதிக வயதுள்ள பெண்ணை ஒருக்காலும் விவாஹிக்கக்கூடாது

1. आश्वलायनः—

अष्टवर्षा भवेद्वैरी पुत्रपौत्रविवर्धनी ।

पञ्चविंशतिवर्षीयस्तां कन्यामुद्वहेद्द्विजः ॥

8-வயதுள்ள கௌரீ என்பவள் புத்திர பெளத்திரர்களை விருத்திசெய்யக்கூடியவள். அவளை 25-வயதுள்ள புருஷன் விவாஹம் செய்துகொள்ளவேண்டும்.

2. बृहस्पतिः—

त्रिंशद्वर्षो दशाब्दान्तु भार्या विन्देत मानवः ।

एकविंशतिवर्षो वा सप्तवर्षामवाप्नुयात् ॥

முப்பது வயதுள்ள புருஷன் 10 வயதுள்ள ஸ்திரீயையும், 21 வயதுள்ள புருஷன் 7 வயதுள்ள ஸ்திரீயையும் விவாஹம் செய்துகொள்ளலாம். (3,7,1,2,11,16.)

3. विष्णुः— वयोधिकं नोपगच्छेत् दीर्घा कन्यां स्वदेहतः ।

स्ववर्षान् द्वित्रिपञ्चादिन्यूनां कन्यां समुद्वहेत् ॥

தன் வயதைக்காட்டிலும் 2,3,5 வயதுக்குக் குறைந்தவளை விவாஹம் செய்துகொள்ளவேணும். தன் வயதைக் காட்டிலும் அதிக வயதுள்ளவளையும் தன்னைக்காட்டிலும் உயரமுள்ளவளையும் விவாஹம் செய்யக்கூடாது. (3,11.)

4. विष्णुः— वर्षैरेकगुणां भार्यामुद्वहेत् त्रिगुणो वरः ।

त्र्यष्टवर्षोऽष्टवर्षी वा वयोमात्रा वरा न च ॥

பெண்ணைக்காட்டிலும் வரன் வயது ஒரு பங்கு அதிகமாவது மூன்று பங்கு அதிகமாவது இருக்கவேண்டும். 24 வயதுள்ள வரன் 8 வயதுள்ளவளை விவாஹம் செய்துகொள்வது குற்றமன்று. 2, 3 மாதக் குறைவுள்ளவள் எக்காலத்திலும் விவாஹத்திற்குறியவளன்று. ஒரு வயதாவது வித்தியாசம் வேண்டும். (3,2,11,14,15.)

5. मनुः— त्रिंशद्वर्षो वहेत्कन्यां हृद्यां द्वादशवार्षिकीम् ।

त्र्यष्टवर्षोऽष्टवर्षी वा धर्मं सीदति सत्वरः ॥

தர்மம் செய்ய த்வரையுள்ளவன் முப்பது வயதுள்ள வரன் பன்னிரண்டு வயதுள்ள பெண்ணை விவாஹம் செய்துகொள்ளலாம். 24-வயதுள்ளவன் 8-வயதுள்ள பெண்ணை விவாஹம் செய்யலாம். (4,5,14,15,16,11)

6. आपस्तम्बः— वर्षकारीं च वर्जयेत् ।

புருஷன் பிறந்த வருஷத்தில் பிறந்தவளை விவாஹம் செய்யக்கூடாது. (11)

6-வது கேள்விக்குப் பதில்.

ஸ்திரீகள் பதிக்குப் பணிவிடை செய்வதாலேயே இஹபர ஸௌக்கியங்கள் யாவற்றையும் எளிதில் பெறமுடியும். தான் தோன்றியதாகத்திரியும் ஸ்திரீ இச்சகங்களை இழப்பதுடன் பரலோகத்திலும் நரகாதி பல துன்பங்களை அடைவாள்.

1. वैखानसः मनुः—

पतिसेवा गुरौ वासः गृहार्थोऽग्निपरिक्रिया ।

புருஷுனிஷ்டப்படி இருந்து அவனுக்குப் பணிவிடை செய்வதே குருகுல வாஸமாகும். வீட்டின் வேலை பார்த்து வருவது அவளுக்கு ஒளபாஸனமக்கனிஹோத்திரமாகும்.

(3, 5, 7, 15, 12, 16, 13, 14, 11.)

2. विष्णुसंहिता मनुः—

नास्ति स्त्रीणां पृथग्यज्ञो नव्रतं नाप्युपोषितम् ।

पतिं शुश्रूषते यत्तु तेन स्वर्गं महीयते ॥

ஸ்திரீகட்கு யக்ஞம், விருதம், உபவாஸம் முதலிய இவைகள் தனியே ஏற்படவில்லை. பதிக்குப் பணிவிடை செய்வதாலேயே ஸ்வர்க்கம் பெறுவாள்.

(12, 11)

3. महाभारते—

यमोऽथ लोकपालस्तु बभाषे पुष्कलं वचः ।

माशुचस्सन्निवर्त्तस्व न लोकास्सन्ति तेऽनघे ॥

स्वधर्मविमुखा नित्यं कथं लोकान् गमिष्यसि ।

दैवतं हि पतिर्नार्याः स्थापितस्सर्वदेवतैः ॥

मोहेन त्वं वरारोहे न जानीषे स्वदैवतम् ।

पतिमत्यास्त्रिया लोके धर्मः प्रत्यर्पितस्त्विति ॥

अनृतावृतुकाले च मन्त्रसंस्कारकृत्पतिः ।

सुखस्य नित्यं दातेह परलोके च योषितः ॥

अशूलः कामवृत्तो वद् गुणैर्वा परिवर्जितः ।

न स्त्रियाः परिवर्ज्यस्यात् सततं दैववत्पतिः ॥

पाणिग्रहस्य साध्वी स्त्री जीवतो वा मृतस्य वा ।
 पतिलोकमभीप्सन्ती नाचरेत् किञ्चिदप्रियम् ॥
 बालया वा युवत्या वा वृद्धया वापि योषिता ।
 न स्वातन्त्र्येण कर्तव्यं कार्यं किञ्चित् गृहेष्वपि ॥

லோகபாலனை யமன் அர்த்தபுஷ்டியுள்ள வார்த்தை
 சொல்லுகிறான். தோஷமற்ற பெண்ணே! சற்றும் வருத்த
 மடையாதே! நீ குற்றமற்றவளாயினும் உனக்கு நல்லுலகம்
 கிட்டாததாகையால் திரும்பி என்னுடன் வரவேண்டும்.
 பாபங்களில் புகர்தவளாயினும் ஸ்வதர்மத்தில் சிரத்தையற்ற
 நீ நல்லுலகம் எவ்விதம் பெறுவாய். பெண்டிருக்குக் கண
 வன் தெய்வமென்று தேவர்முதலானவர்களால் நிலைநாட்டப்
 பட்டிருப்பதை நீ மோகத்தினால் சற்றும் அறியவில்லை. இவ்
 வுலகத்தில் பதியோடு கூடின பெண்டிருக்குக் கணவன் அரு
 கூலிநீக்கும் மஹாதேவதையாகிறான். கணவன் பரலோகத்
 திலும் இகலோகத்திலும் ஸ்திரீகளுக்கு நல்ல சுகத்தையும்,
 ருதுகாலத்திலும் அஸ்தில்லாதகாலத்திலும் மந்திரபூர்வகமான
 ஸம்ஸ்காரத்தையும் செய்துவருகின்றான். ஆதலால் அவன்
 சீலம், நற்குணம் இவைகளைப் பெறாமல் விடாக்காமல்கொண்
 டவனாயிருப்பினும் அவனைப்பெண்டிர் தள்ளிவிடமுடியாது.

ஏனெனில் அவன் இகபர லோகங்களில் சுகத்தைத்
 தரும் தெய்வத்திற்குச் சமானமாகிறான். நற்கதியைப் பெற
 பிரியமுள்ளவள் தன்கணவன் பிழைத்திருக்கின்றவனாயினும்,
 இறந்தவனாயினும் அவனுக்கு எக்காலத்திலும் தீங்கு நினைப்
 பது கூடாது. அன்றியும் இளைமையிலும் யௌவனத்திலும்,
 முதிர்மையிலும், புருடனது அனுமதியை விட்டு வீட்டில்
 எதையும் தனக்கிசைந்தபடி செய்துவருவது கூடாது. (11)

4. अत्रिः— न व्रतेनोपवासेन धर्मेण विधिना नच ।

नारी स्वर्गमवाप्नोति प्राप्नोति पतिपूजनात् ॥

ஸ்திரீக்கு விருதத்தாலும், உபவாஸத்தாலும், தர்மத்தின
 லும் நல்லுலகம் கிடைக்காது; அவள் பதியின் பணிவிடையி
 னுல்தான் ஸ்வர்க்கமென்ற நல்லுலகத்தை அடைகிறான். (11)

5. वाल्मीकिः—

न पिता नात्मजो नात्मा न माता न सखीजनः ।

इह प्रेत्य च नारीणां पतिरेको गतिस्सदा ॥

பெண்டிருக்குத் தகப்பனும் புத்திரனும் தானும் தாயும்
மற்ற தோழி ஜனங்களும் கதியல்ல. கணவன் ஒருவனே
இரண்டு உலகிலும் கதியாகிறான். (11)

6. व्यासः— पतिव्रता तु या नारी पतिशिश्रूषणे रता ।

न तस्या विद्यते पापमिह लोके परत्र च ॥

पतिव्रता धर्मरता रुद्राण्येव न संशयः ।

तस्याः पराभवं कर्तुं शक्नोति न जनः क्वचित् ॥

பதிவ்ரதையாயும் பதிக்குப் பணிவிடை செய்பவளுமான
ஸ்திரீக்கு இகம் பரம் இரண்டு லோகத்திலும் பாபம் கிடை
யாது. பாதிவ்ரத்யம் உள்ளவளாயும் தர்மத்தை அநுஷ்
டிக்கிறவளாயுமுள்ளவள் பரமேச்வரிதான். அதற்குச் சந்
தேஹமில்லை. அவளுக்கு ஒருபோதும் தீங்கு முதலானதை
ஒருவனும் செய்யமுடியாது. (11)

7. बोधायनः— भर्तृहिते यतमांना स्वर्गं लोकं जनयेरन्निति ।

பர்த்தாவுக்கு ஹிதமான பணிவிடைசெய்பவள் ஸ்வர்க்க
லோகத்தைப் பெறுகிறாள். (11)

8. रत्नावल्याम्—

न पिता नात्मजो नात्मा न माता न सुहृज्जनः ।

गतिर्भवति च स्त्रीणां पतिस्त्वेकः परा गतिः ॥

பெண்டிருக்குத் தகப்பனும், புத்திரனும் தாயும் தானும்
மற்ற ஸுஹ்ருத்துக்களும் கதியல்ல. கணவன் ஒருவனே
கதியாகிறான்.

பண்டித பரிஷத் ஸப் கமிட்டியார்.